

КАНОНЪ МОЛѢБНЫЙ КО ПРЕСЪТЪЙ ВЛЧЩЕ НАШЕЙ БЦѢ И
ПРИНОДѢТЬ МРІИ Ѡ ГРАДѢ БЕЛГРАДСЪМЪ И РОДѢ
СЪРБЕТЪМЪ, ВЪ ЧЕСТЬ ЧУДОТВОРНЫѦ ІКѠНЫ ЕѦ
БЕЛГРАДСКІѦ ОДІГІТРІИ:

гласъ ѧ, ѡгѡже краегранее [въ тропарѣхъ, и въ сѣдальнѣ]:

Владычице богородице, ѡградѣ градъ твоѣ. [Твореніе:] Зорьтово.

Тропарь, гласъ ѧ:

Днесь свѣтлѡ красуетса прѣтольный градъ белградскій, * и веселѡ
торжествуютъ всѧ колѣна сѣрбскаѧ: * и чудотворномъ твоємъ
образѡ, влчце, притекаютъ: * и молѡщесѧ тебе, оумиленнѡ вопіютъ: *
Ѧ! преславноѧ дѣо вѣце, * молиса нзъ тебе воплотившемъса, * хрѣтѡ, бгѡ
нашемъ, * да избавитъ градъ нашъ и ѡчество наше * Ѡ всѧкнхъ бѣдъ и
ѡбестоѧній, * и спсѣтъ души наша ѡакѡ члѣтѡколюбецъ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Ѧверзѡ оустѧ моѧ, * и наполихтса дѡхѡ, * и слово ѡрыгнѡ црїице
мѣри, * и ѡвлиосѧ свѣтлѡ торжествѡѧ, * и воспоѡ радѡсѧ тоѧ чѡдеѧ.

Влчце наша пресѣѧѧ, * гпїжѣ, дѣо вѣце, * граде ѡдѡшевленнѡй црѧ
нѣнагѡ, * защитѣ и градъ сѣй, * ѡгѡже сердечною любовію даровѧ
ти * предѡблїи дѣспотъ сѣрбскїй стѣфанъ*1 высѡкїй.

Дникоствѡюще днесь, Ѧ! хрѣтонменитїи людіе, * прїидїте, восхвалїмъ
пречѣтѡѡ вѣѡ: * всѣхъ печальныхъ крѣпкое прїевѣжище, * и
блговѣрныхъ владѣтелей спсїтѣльное наставленїе.

* у црквено-словенском тексту име деспота остављено како је уобичајено у том језику, а у србском тексту дато онако како га Срби изворно изговарају.

**КАНОН МОЛБЕНИ ПРЕСВЕТОЈ ВЛАДИЧИЦИ НАШОЈ БОГОРОДИЦИ И
ПРИСНОДЈЕВИ МАРИЈИ ЗА ГРАД БЕОГРАДСКИ И НАРОД СРБСКИ,
У ЧАСТ ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ ЊЕНЕ БЕОГРАДСКЕ ОДИГИТРИЈЕ;^{*2}**

глас 4, коме је акростих [у тропарима и у сједал(е)ну]:

Владичице Богородице, огради град Твој. [Творење:] Зорастово.

Тропар, глас 4:

Данас се светло украшава престо(л)ни град Београдски, * и
весело торжествују сва колена Србска; * и чудотворном Твоме
образу, Владичице, притичу; * и молећ(и) се Теби, умилно вапију: *
О! преславна Дјево Богородице, * моли се из Тебе оваплоћеном, *
Христу, Богу нашем, * да избави град наш и отаџбину нашу * од
свак[акв]их беда и напасти, * и спасе душе наше као човекољубив.

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја, * и напуниће се Духа, * и реч ћу изнедрити
Царици Матери, * и показаћу се светло торжествујућ(и), * и опеваћу
радујућ(и) се Њена чуд(ес)а.^{*3}

Владичице наша пресвета, * Госпођо, Дјево Богородице, * граде
Родуховљени Цара небеског, * заштити и град овај, * који Ти
ср(да)чаном љубављу дарова * прехрабри деспот Србски Стеван
Високи.

Дикујућ(и) данас, о! Христоимен(ит)и људи, * ходите,
Духхвалимо пречисту Богородицу; * свих жалосних моћно
прибежиште, * и благоверних владара спаситељну наставу.

^{*2} Молбени канон чудотворној икони Пресв. Богородице – Београдској Одигитрији састављен током 2014. године, а редигован током 2015. г. Измењен акростих (због намераваног превођења на србски језик) и допуњен по једним тропаром за сваку песму током септембра и октобра 2015. г. Поново прегледано, 2. редакција, синхронизација и превод на србски током марта 2017. г.

^{*3} Ирмоси Благовештенског Канона према нашем преводу од 29. јануара 1994. г. уз минималну редакцију.

Ирхѣггльское цѣлованіе приносимъ ти, * дѣо бѣе: радѣиѣ. * радѣиѣ,
Играда бѣлградскаго стѣно неворимаѣ: * радѣиѣ, рода сѣрбскаго
застѣпнице бѣгомощнаѣ: * радѣиѣ, едина всепѣтаѣ.

Дѣе прѣчѣи, бѣе, нашей настѣвнице, * оубоге еѣ пѣніе приносимъ
* ѣакъ да избѣвимѣ ѿ всѣхъ бѣдъ * и ѡбстоѣній вражѣихъ,
тоѣ крѣпкими мѣтвѣми.

Истинное смиреніе и боли вѣіей послѣшаніе * показѣла еси, дѣо мѣіе,
Ипріемши гавриілово провѣщаніе: * и насъ грѣшныхъ сподоби гдѣ
истинно слѣдовать, * и боли егѡ стѣи всѣмъ срѣцемъ воздаѣтиѣ.

Пѣснь г. Ірмосъ:

Твоѣ пѣснословцы, бѣе, * живѣи и незавѣстный истѡчнице, * ликъ
себѣ совокѣпльшыѣ дѣобни оутверди, * въ вѣтвеннѣи твоѣи славѣ, *
вѣнцѣвъ славы сподоби.

Чдотворною ікѡною твоѣю градъ бѣлградскій многѣжды
ѡхранѣющаѣ, * и сѣрбскій родъ ѿ незчѣтныхъ врагѡвъ
избѣвѣлющаѣ, * оумилѣнное пѣніе ти приносимъ и радостно зовѣмъ: *
радѣиѣ, вѣчце, ко іпсѣнію насъ настѣвѣлющаѣ.

Избѣви всѣкаго навѣта вражѣѣ градъ твоѣ, вѣчце, * твоемѣ бо
Ипредстѣтельствѣ преданъ еси ѿ ѡсновѣтелѣ своего, * и не
потребуѣтъ инаго оуповѣнѣ развѣ тебе, * и ѿ тебе рѡждашагоѣ бѣа.

Црѣце нѣнаѣ, дѣо мѣи прѣблѣѣ, * цитѡмъ мѣтвѣ твоѣхъ градъ
твоѣ ѡхранѣи, * и въ правѡвѣрїи сѣрбскій родъ оутверждѣи, * ѣакъ
едина еси вскорѣ предстѣтельствѣющаѣ.

Едино возвѣаніе и адамово ѡбновлѣніе, бѣе прѣстѣѣ, * рода сѣрбскаго
бѣи еси въ бѣдѣхъ скорѡе застѣплѣніе, * и града бѣлградскаго во
ѡбстоѣнїихъ крѣпкое оутверждѣніе: * мѣра же всегѡ въ скорѣвѣхъ держѣвное
оукрѣплѣніе.

Блѡговѣрнымъ и стѣимъ царѣмъ вселѣннымъ еднѡмѣрствѣнный, *
Бѣспотъ сѣрбскій стѣфанъ бѣговѣчѣанный, * прѣтольный градъ своѣ въ
рѣцѣ твоѣ, вѣчце, бѣгонадеждно положи, * и предстѣтельствѣ твоемѣ
всѣмощномѣ вѣвѣри.

Арханђелски поздрав приносимо Ти, * Дјево Богородице: Радуј се! * Радуј се, града Београдског зида небориви; * радуј се, [на]рода Србског заступнице најмоћнија; * радуј се, једина свеопевана!

Ајевин пречистој, Богородици, нашој наставници, * убогу ову песму приносимо * да би смо се избавили од свак[акв]их беда * и напада непријатељских, Њеним моћним молитвама.

Истинско смирење и послушност вољи Божој * показала си, Дјево Маријо, примив(ши) Гаврилов поздрав; * и нас грешне удостој да Господу истински следујемо, * и да се вољи Његовој светој свим срцем предајемо.

Песма 3. Ирмос:

Твоје песмословце, Богородице, * живи и (из)обилни изворе, * збор пред Тобом с(а)купљених духовно утврди, * и у божанској Твојој слави * венаца славе удостој.

Чудотворном иконом Својом, Теби која град Београдски много пута [са]чува, * и Србски [на]род од неизбројних непријатеља избави, * умилну песму приносимо и радосно узвикујемо: * Радуј се, Владичице, ка спасењу наша наставнице.

Избави [од] сваке намере непријатељске град Твој, Владичице, * јер је Твоме заступништву предан од оснивача свога, * и не треба [му] дугог поуздања осим Тебе, * и од Тебе рођеног Бога.

Царице небеска, Дјево Мати преблага, * штитом молитава Твојих град Твој чувај, * и у правој вери Србски [на]род утврђуј, * јер си једина која брзо заступа.

Бино дозвање и Адамово обнављање, Богородице пресвета, * [на]рода Србског Ти си у бедама брза заштита, * и града Београдског у опсадама снажно утврђење; * и целог света у невољама моћно укрепљење.

Благоверним и светим царевима васељене једн[ак]омудр(ен)и, * деспот Србски Стеван боговенчани, * престо(л)ни град свој у руке Твоје, Владичице, благонад(еж)но положи, * и заступништву Твоме свемоћном повери.

СѢДАЛЕНЪ, ГЛАСЪ Г':

Ѡграда гавілаа єси иногда града бѣлградскаго и крѣпкаа заступница, * и рѣда сѣрвскаго возбраннаа предстательница, влѣще пречѣтаа: * и нынѣ избавлѣи насъ ѿ всѣкихъ бѣдъ и скорбей, * и предварѣи намъ присену въ различныхъ ѡбстоянїихъ.

ГЛАВА, И НЫНѢ, ГЛАСЪ ТѢЙЖЕ:

Града бѣлградскаго жителствѣ испроси множество щедрѣтѣ и благъ земныхъ, * и споспѣшествѣй, блѣтнаа, твоими мѣтками рѣдѣ сѣрвскомѣ, * и ходатайствѣй къ снѣ твоемѣ поющымъ тѣ * мѣрь бѣа нашего и дѣѣ воистиннѣ.

ПѢСНЬ Д. ІРМОСЪ:

Сѣдѣи въ слѣвѣ на прѣтолѣ бжѣтвѣ, * во ѡблацѣ легцѣ прїиде иисъ превжѣтвенный, * нечлѣнною дланїю, и спсе зовѣщыа: * слава, хрѣте, силѣ твоей.

Ѡбзрь житейскихъ вѣнѣ єсмы колѣблеми: * но, паки надѣемса достїгнѣти въ тѣхое пристанище спсенїа, * ѡкормленїемъ твоимъ наставлѣеми, влѣще, * ѣкѣ ты єси ѡбзрѣваемыхъ избавлѣнаа кормчаа.

Рѣждаша плѣтїю всѣмъ спсенїе, * мѣрднѣйшаго и члѣвѣколѣбнѣйшаго хрѣта бѣа: * рѣвѣ твоихъ моленїа не презри, всенепорѣчнаа, * но потщиса на оумоленїе, ѣкѣ мѣти всемѣрднѣйшаа.

Ѡграда твоего ѣзыческаа нашѣствїа ѡженї, пресѣлаа, * и всѣ вражїа коварства сокрѣши: * подаючи блговременное избавленїе рабѣмъ твоимъ, * по долгѣ тѣ присену хвалѣщымъ.

Дѣспота стефана високаго * всѣмъ срѣцемъ возлюбившаго тѣ, влѣще, * и градъ свой тебе посѣтившаго: * оукрѣпленьми твоими на врагїи сѣла восорѣживши, * побѣдѣ томѣ и ѡдоленїе дарѣла єси.

Сједален, глас 3:

Ограда си се показала негда града Београдског и моћна заштитница, * и[на]рода Србског бор(бе)на заступница, Владичице пречиста, * и сада нас избављај од свакаквих беда и невоља, * и буди пред нама увек у различитим напастима.

Слава ... и сада ... глас исти:

Града Београдског становништву испроси мноштво милосрђа и блага земаљских, * и по(тпо)мажи, Благодатна, Твојим молитвама [на]роду Србском, * и посредуј пред Сином Твојим онима који певају Тебе, * Матер Бога нашега и Дјеву уистину.

Песма 4. Ирмос:

Седећ(и) у слави на престолу Божанства, * у Облаку лаког дође Исус Надбожански, * и нескверном руком спасе оне који клучу: * Слава, Христe, моћи Твојој!

Од бура животних вазда смо колебани; * но, опет се надамо да ћемо стићи у тихо приспаниште спасења, * крмањењем Твојим управљани, Владичице, * јер си Ти буром витланих сигурни крmanoш.

Родив(ши) телом свима Спасење, * најмилосрднијег и најчовекољубивијег Христа Бога; * слугу Твојих молења не презри, Свенепорочна, * но похитај на умољавање, као Мати свенајмилосрднија.

Од града Твога незнабожачке најезде одагнај, Пресвета, * и све непријатељске подлости скрши; * дајућ(и) благовремено избављење слугама Твојим, * који Те по дугу увек хвале.

Деспота Стевана Високог * који Те свим срцем заволе, Владичице, * и град свој Теби посвети; * укрепљењима Твојим против непријатеља добро наоружав(ши), * победу си му и премоћ даровала.

Имѣла гдѣ кормчию въ вѣрѣхъ міра сегѡ, * и мѣрь ѣгѡ наставницѣ
 ко пристѣнницѣ и звѣстнаго епѣеніа: * корабль державы сѣрбскіа
 сквозѣ мнѡга и скѡшѣніа * мѡнѣйски проведѣ стѣфанъ, дѣспотъ
 бѣгомѣдрий.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Оужасѡшася всѣхълика ѡ вѣтвеннѣи славѣ твоѣи: * ты бо
 не искѡбръачнаа дѣво, * имѣла ѣси во оутрѡбѣ надъ всѣми бѣа: * и родила
 ѣси безлѣтнаго сѣа, * всѣмъ воспѣвающимъ тѣ * мѣръ подавающаа.

Црѣва сѣрбскаго славѣ не до конца потемнѣти дала ѣси, * но
 скиптръ ѣгѡ, вседержавнѣйшаа влѣще, оукрѣпила ѣси, * слѣвныа
 дѣспоти стѣфана и геѡргіа и и зчѣдѣа ѣгѡ * родѣ сѣрбскомѣ и державѣ
 возрастѣвши.

Емманѣла, бѣа же и члѣвѣка, * во чрѣвѣ своѣмъ вмѣстѣвшаа, дѣво
 пренепорѡчнаа: * призри на градъ бѣлградскій призывающій тѣ, * и
 оукрѣпи родъ сѣрбскій любящій тѣ, * побѣды на сопротивныа дѣрѣщи.

Ѡкованныхъ рѣшительнице и ѡбѣдныихъ оутѣшительнице, дѣво бѣе:
 * рѡждшаа ѡ грѣхѣ и смѣрти сководитѣла, * дѣвола поразитѣла и
 ѣда оупразднитѣла: * ѣмѣже предварѣи ѡ градѣ бѣлградѣмъ и родѣ
 сѣрбѣмъ, * воспѣвающимъ тѣ возлюбленнѣйшю влѣщю.

Градѣ бѣлградскомѣ мѡцное ѡхранѣніе * и родѣ сѣрбскомѣ крѣпкое
 оутвержденіе, * икѡнѣ твоѡ о дѣгитрѣю даровала ѣси, влѣще: * ѣюже
 нынѣ блгоговѣишѡ цѣлѣюще, * ѡ тебе рѡждшемѣа, хрѣтѣ бѣѣ,
 покланѣемѣа.

Радостотѣвѣрнаа твоѡ наставлѣніа, * дѣво, радость міра ѣггломъ
 пріѣмшаа, * оунывающаа срѣца наша весѣлѣемъ исполнѣютъ, * и
 иноплемѣнныхъ нашѣствѣа ѡ града нашего ѡражѣютъ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бжѣтвенное сѣе и всѣчѣное совершающе празднество, * бѣгомѣдрий бѣомѣре,
 * пріидѣте рѣкѣми восплѣщимъ, * ѡ неѣ рѡждшагоѣа бѣа славимъ.

Арханђелски радосни поздрав Ону која прими, * и која је хришћана свих векова незамењиво поуздање, * Богородицу, песмама неућутним колико [нам] је могуће * узвеличајмо и ми недостојни.

Ајево Богородице, преславна, * ни један језик на земљи рођених није у стању да Те опева достојно; * тога ради, са анђелом, кличемо Ти уобичајено: Радуј се! * Радуј се, Благодатна; радуј се, Препрослављена; * с Тобом [је] Господ, који дарује Тобом свету велику милост.

Имамо Те, [ми] грешни, Владичице, [као] моћно заступништво, * и сигурну заштиту [на]роду Србском и граду Београдском; * стога Те и призивамо благонад(еж)но у свакој тегоби и напасти.

Граду Београдском зид си и утврђење, о! Свенепорочна, * [на]роду Србском заштита и добра [по]хвала; * а непријатељима нашим страшна претња, * и свим противницима многомоћно обарање.

Радост света од анђелâ примив(ши), Бого[об]радована, * и нама грешнима је предај; * жалост нашу премоћно утољавајућ(и), * и срца наша избављењем веселећ(и).

Кондак, глас 6.

Подобан: Заступнице хришћана ...

[Као] заступницу града Београдског непостидну, * и заштитницу [на]рода Србског незамењиву; * чудотворну икону Твоју даровала си јуначном деспоту Стевану Високом; * и сада, Владичице, свемоћним покровом Твојим покриј град Твој, * и (у)брзо услиши молења народа Твога; * притичућ(и) у помоћ и спасавајућ(и) вазда, Богородице, * оне који Те правословно исповедају.

Песма 7. Ирмос:

Не послужише творевини, богомудри, више него Створитељу; * но претњу огњем мушки сатрв(ши), радоваху се појућ(и): * Свеопевани Господе и Боже отаца, благословен (је)си.

Адамскомѹ родѹ ѿ клѣтвы избавленіе, * и члѣвкъмъ съ бѣгомъ
примиреніе, * ѿ тебе рождашимся дадеся, дѣо вѣце: * родѹ сѣрбскомѹ и
градѹ бѣлградскомѹ * выишѹ вѣди бжѣтвенный покровъ и твѣрдое защищеніе.

Ашесвередныя стрѣсти оубрачевала єси нѣкогда * преславнымъ
гавленіемъ чюдотворнаго твоего образа, пречтаа: * и нынѣ души
наша возвесели твоимъ бжѣтвеннымъ посещеніемъ.

Твоемѹ образѹ многоцѣлебномѹ, дѣо, блгоговѣишю припадаемъ: * и
помощи твоеѹ просимъ и молимъ: * родѹ сѣрбскомѹ споборствуй,
* и градѹ бѣлградскомѹ державное ѡбложеніе даруй.

Рысшая всѣхъ женъ гавила єси, * єдина по ржѣтвѣ дѣою
превыкши, * и на рѹкѹ свою бѣа воплощагоса носивши, дѣо
пренепорочнаа: * томѹ молиса: градѹ бѣлградскомѹ неразореннѹ во вѣки
превѣити, * и родѹ сѣрбскомѹ правовѣрнѹ превывѣити.

Ѡгради градъ бѣлградскій и державѹ сѣрбскю * мѣткми твоими,
пречтаа дѣице, ко вѣки хрѣтѹ: * ѿ твоихъ чѣтыхъ кровей въ плоть
ѡблѣкшемся, * и члѣвкѣи истоцаніемъ своимъ ѡбновльшемъ.

Пѣснь ѱ. Ирмосъ:

Ѡтроки блгочѣивыа въ пещи, * ржѣтвѣ бѣорѣдичѣ исплѣ єсть: * тогда
оубѣ ѡбразѹемое, * нынѣ же дѣйствѹемое, * вселеннѣю всю воздвижетъ
пѣти тебе: * гдѣ пойте дѣла, * и превозносите єго во всѣ вѣки.

Источникъ чюдесъ гавила єси градѹ бѣлградскомѹ, * икѡнѹ твою
ицѣльбонѣннѣю иногдѣ, вѣчце: * и нынѣ ѿ твоихъ неизчерпаемыхъ
сокровицъ * родѹ сѣрбскомѹ даруй богатыа твоѹ милости.

Залогъ блговоленіа твоего, гпѣже, * блговѣрномѹ деспотѹ сѣрбскомѹ
стефанѹ високомѹ, * даровала єси преславнѣю икѡнѹ твою: * и
тои ѱ со блгоговѣнїемъ и достоцѣстїемъ * въ соборѣ своемъ положи.

Адам(ов)ском роду од проклетства избављење, * и људима с Богом измирење, * од Тебе рођеним даде се, Богородице Дјево; * [на]роду Србском и граду Београдском * вазда буди божански покров и чврста заштита.

Души штетне страсти излечила си некада * преславним јављањем чудотворног Твога образа, Пречиста; * и сада душе наше развесели Твојом божанском посетом.

Твоме образу многоцелебном, Дјево, побожно припадамо; * и помоћ Твоју иштемо и молимо: * [на]роду Србском помажи у борби, * и граду Београдском моћно обложење даруј.

Риша од свих жена си се показала, * једина по рађању Дјевом Остав(ши), * и на рукама Својим Бога оваплоћеног носив(ши), Дјево пренепорочна; * Њему се моли: да град Београдски неразорен у векове опстане, * а [на]род Србски правоверан остане.

Огради град Београдски и државу Србску * молитвама Твојим, Пречиста Дјевице, пред Владиком Христом; * који се из Твоје чисте крви у тело обуче, * и људе унижењем Својим обнови.

Песма 8. Ирмос:

Младиће побожне у пећи, * Пород Богородичин спасао је; * тада [само] у праслици, а сада на делу, * васељену сву подиже да пева Теби: * Господа појте дела, * и преунесите Га у све векове.

Јавила си [као] извор чуд(ес)а граду Београдском, * икону Твоју целбоносну некада, Владичице; * и сада из Твојих неизцрпних ризница * [на]роду Србском даруј богате Твоје милости.

Залог благонаклоности Твоје, Госпођо, * благоверном деспоту Србском Стевану Високом, * даровала си преславну икону Твоју; * и он је са побожношћу и достојном чашћу * у сабор[ни храм] свој положи.

Облэк тл лѣгкѣй, дѣо, тѣнственнѡ созерцаемѡ, * неизреченнѡ
 носѣцѣй воплощшагося гдѣ: * всѣ дѣмѡнскѣя истѣкѣны своѣмѡ
 пришествѣемѡ низложившаго, * ѿ бѣговѣдѣнїе всѣмѡ бѣгоѣтнѡ поѣцымѡ
 тл ѡбѣжившаго.

Рождшю тл бѣа слѡва плѡтїю, дѣо прѣчтѣа, * молимѡ, грѣшнїн,
 кѡ томѣ молїса: * градѣ бѣлградскомѣ даровѣти бѣгоѣправлѣнїе ѿ
 бѣгоѣстроѣнїе, * рѡдѣ же сѣрбскомѣ на врагѣ повѣдѣ ѿ ѡдолѣнїе.

Арѡновѡ жѣзлѡ процвѣтшїй наречѣ тл ѿногдѣ велїкѣй мѡѡсѣй, *
 невѣдѣаемый бо цвѣтѣ, хрѣтѣ, прозвѣлѣ ѣн: * кѡ немѣже
 воздѣвшїи рѡцѣ своѣ, молїса, ѡ! бѣгомѣтнї: * ѡ бѣгѡстоѡнїн града
 бѣлградскагѡ, * ѿ прѣбывѣнїн рѡда сѣрбскагѡ.

Пѣснь ѡ. Ірмосъ:

Всѣакѡ земнорѡдный да възиграетѣа дѣомѡ просвѣщѣемѡ, * да
 торжествѣетѣ же безплѡтнѡхѡ оѡмѡвѡ ѣстествоѡ, * почитѡюци ѣцѣнноѡ
 торжествѡ бѣгомѣтнѣ, ѿ да вопїетѣ: * радѡйсѣа всебѣженнѣа * бѣце, ѣтѣа *
 приснодѣо.

Стѣаа влѣце, дѣо бѣгороднѣтельннѣе, * со стѣымѡ дѣспѡтомѡ стѣфанѡмѡ
 кѡсѡкнѡмѡ, * ѿ всѣмн стѣымн рѡда сѣрбскагѡ, * прїенѡ молїса ѡ
 тѣбѣ рѡждшемѣа хрѣтѣ, * снѣ тѡемѣ ѿ бѣѣ нашемѣ: * даровѣти мнѣрѣ
 рѡдѣ сѣрбскомѣ, * ѿ бѣгопѡспѣшѣнїе градѣ бѣлградскомѣ.

Твоѣмѡ застѣплѣнїѣ не лишнѣ насѣ, * ѡ! всемѣтнѣваа влѣце: * но
 мѣтѣвамн тѡѡмн градѣ бѣлградскѣй ѡграднѣ, * ѿ снѡю тѡѡѡю
 сѣрбскѣй рѡдѣ зашнѣтнѣ ѿ снѣн: * да на тл оѡповѣнїе возлагѡюще, * не
 постѣднѣмѣа ннѡгдѣ.

Ѡрадо нашѣ, прѣчтѣа бѣце, * возѡвеличѣнїѣ свѣтѣ прѣслѣвнѣагѡ
 ѡбраза тѡѡмѡ, * возсылѡющымѡ намѣ оѡсѣрднѣа молѣнїѣ тѣбѣ:
 * ѿ оѡслѣшѣавшн болѣзнѣннѣа нашѣ въздыханїѣа, * ѿзѣавн насѣ ѡ
 всѣагѡ тлѣтѣвѡрнагѡ вѣждѣнїѣа.

Влѣще бѣе, оустави всако смѣщеніе, * и во бѣгостоаніи сохрани
Црковь нашу, державу и жителство: * вса еретическая движениа
низложи, * и ѿ всакихъ сѣтей вражїихъ насъ избеви: * да во всакомъ
бѣгѣтїи и чѣстїи * послужимъ тебѣ, и ѿ тебе рождаемъа бѣ.

Ѿ тебѣ дрєвнѣа прѣрочєствѣа сѣ исполнишаа, бѣгородительнице дѣо:
* ѣгоже во провозвѣстїиша прѣрѡцы высокогѣбланьа, * и ѣгоже во
чрѣвѣ твоѣмъ вмѣстїла єси: * ѣакъ плотноецъ на землїи їавїа, * и съ
члѣвѣки пожнѣ, сїи хрїтѡсъ, бѣи наши.

МѢТѢА.

Ѿ! всемѣтїваа, прѣчѣтаа, пребѣвеннаа дѣо бѣе, гѣже и влѣще,
прїзри бѣгѡтробену на ны ко твоѣмъ чѣдотворномъ и
цѣльбонѡенѡмъ ѡбразѣ бѣлградѡмъ прибѣгающыа и съ
любѡвїю сего цѣлющыа, колѣна молебну томъ предклоняющыа и рѣки
бѣгонадеждну воздвижающыа, молѣще тѣа сокрѣщенну и смиренну: да
вседержавнымъ покровѡмъ твоимъ покрѣиши градъ сїи въ немже живѣмъ,
ѣгоже тѣи сердѣчною любѡвїю посѣти бѣговѣрный дѣеспѡтъ стѣфанъ высѡкїи:
да стѣбною мѣтѣа твоихъ заступїиши ѡчєство наше ѣже возлюбимъ, и
родѣ нашѣмъ и змолиши оу сїа твоегѡ и бѣа нашего пребыванїе и
бѣгѡпоспѣшенїе: да соблюдиши бѣгѣтїе и сохраниши правѡвѣрїе въ немъ,
архїерѣѡмъ дар[ств]иши слѡвомъ истины правѡправленїе, и цркви сѣрвстѣи
бѣгостоанїе и всѣмъ искѣшенїємъ ѡдоленїе: да бѣдиши немоцствѡущымъ
оукрѣпленїе и болащымъ врачеванїе, печальнымъ оутѣшенїе и
ѡтпагченнымъ ѡслабенїе: владѣтельствующымъ бѣгѡправленїа
наставница и вѡннствѡущымъ возбраннаа предварительница: оубѡгимъ
блѣгъ земныхъ питательница и трѣбѡущымъ полѣзныхъ прошенїи
исполнительница, всѣмъ же намъ въ приноживѡтїе пѣтеводительница.
Ѿмїнь.

Владичице Богородице, застави сваку смутњу, * и у добром
 ст(о)яњу чувај Цркву нашу, државу и становништво; * сва
 јеретичка подизања обори, * и од свак[акв]их замки непријатељских
 нас избави; * да у свакој побожности и чистоти * послужимо Теби, и
 од Тебе рођеном Богу.

О Теби се древна пророштва ево испунише, Богородителько
 Дјево; * јер Онај Кога најавише пророци узвишеним речима, *
 и Кога си у утроби Својој сместила; * као телесан на земљи (по)јави
 се, * и с људима поживе, Он који је Христос, Бог наш.

МОЛИТВА.*4

О! Свемилостива, Пречиста, Преблагословена, Дјево
 Богородице, Госпођо и Владичице, погледај милосрдно на
 нас који Твоме чудотворном и целбоносном образу
 Београдском прибегавамо и са љубављу га целивамо, колена
 молбено пред њим преклањамо и руке благонад(еж)но уздижемо,
 молећ(и) Те скрушено и смерно: да свемоћним покровом Својим
 покријеш град овај у коме живимо, који Ти срдачном љубављу
 посвети благоверни деспот Стеван Високи; да зидом молитава
 Својих заштитиш отаџбину нашу коју љубимо, и [на]роду нашем
 измолиш у Сина Твог и Бога нашег опстанак и добар напредак; да
 (п)одржиш побожност и сачуваш праву веру у њему, архијерејима
 дарујеш прав[илн]о управљање речју истине, и Цркви Србској добро
 стајање и свим искушењима одолевање; да будеш немоћнима
 укрепљење и бол(ес)нима излечење, ожалашћенима утеха и
 обременјенима о(б)лакшање; владајућима добре управе наставница
 и вој(инств)ујућима бор(бе)на предходница; убогима благом
 земаљским хранитељка и потребитима корисних прозби
 испунитељка, а свима нама у вечни живот путеводитељка. **А**мин.

*4 Молитва синхронизовано (на оба језика) састављена 2. марта 2017. г. на Чисти четвртак, а допуњена и доредигована 9. марта 2017. г.

